

Tesc dles ćianties

La moncignosa

Le cör è desco na flu de na moncignosa, co à debojtugn dal frèit y dal ont por cioscé, mo mëss se paré dla nëi y dal gunfedamont, por ne messèi nia massa adora mori.

Le cör è na moncignosa, nasciüda por flori y nia por mori.

Le cör naina ia y ca al ritmo dal'ora, tich tach le momont, la flu naina al ritmo dal ont, en iade fräsch y spo cialt è l'aicia dla vita, al è empröma en plajèi y spo trica.

La moncignosa è sterscia y tan debla tal medemo momont.

En dé è spo la moncignosa tal plü bel flori. I dis morjì dl'aisciöda la fej sté sauri, ara vën lesiera y desmoncía le prigo dal ont, tan bel è cösc amur, cösc sentiment.

Ara se lascia nainé zonza s'anadé, de net mëss'ra dlacé.

Püre cör tan tramonté, šën èl gnü adurbé, adurbé dal amur y dal sentiment, ne ponsa plü al bater y va fora de schedra, se spaza entres deplü, va entres plü dassënn.

L'amur n'à dlaurela d'aspeté, le cör va ciarà y mëss mori.

Olà è pa en megafonn?

Ol'è pa en megafonn, ol'è pa en telefonn
o almanco en picio Iphone por scassé cösc monn.

Sc'i ess almanco en jüch o i podess carté,
por m'la lascé en pü' passé.

Na, na, cösc post n'è pa nia fat por me,
i sun gnü cherié por la ciüté.

Tlo sö ne s'enrabësc pa degün divertimont,
I sun desgort dal monn, bel su y soront.

Sc'i aldiss almanco val', la usc d'en lu o d'en ial
le tonn o n temporal, le mal è bun por val'.

Cösc gran chît mo tēmi, y iö me dessëni,
i n'ö nia plü, i adori fû.

Na, na, cösc post n'è pa nia fat por me,
i sun gnü cherié por la ciüté.

Tlö sö ne va pa a perde po gnanca en fostü,
y gnanca chël picé plü forü.

Vigne slet è miü, co döt cösc feter chît,
i aldi cinamai mi edli ch' ciara fit.

Y i sonti i lersc cafora, ai naina por fã pora,
cösc bosch è desch'al foss striné.

Na, na, cösc post n'è pa nia fat por me,
i sun gnü cherié por la ciüté.

Tlo sö ne s'enrabësc pa no la meseria y fan
y gnanca chël mostriciö d'en malan!

Dagnora mefo jö

Dagnora mefo jö, jö, jö, poh io io, entres jö por le cé ala picia só.
Çi gran plajëi che al mëss ester, por le gran fre en gran bënester.
Dë y net te fejte tres ma ponsiers: çì podesste mo endò en iade ti di?
Te saras bën so gran famëi, döt mësste d'ëra conësce y sëi!
La sora gran fortüna che le fre à,
chëra è ch'al n'à nia plü en gran fre.
La sora desfortüna che la sò à,
chëra è ch'ar'à so bel gran fre!

Dagnora mefo jö, jö, jö, poh io io, entres jö por le cé ala picia só.
La comané 'tres dant y do, mëss ester dër en gran plajó.
Le gran fre ne scoa nia dan sòa porta, al tiza entres endò con sòa scorza.
Èl à dagnora podü avëi çì ch'al à orü - dauri la boçia o incé la slü!
Dagnora mefo jö, jö, jö, poh io io, entres jö por le cé ala picia só.
Oh pic' spavënt de mi gran fre, iö mëss' pa stimè avisa a te,
tan bën podessi ma plü a èl stimé o a çì che mio cör mo dij
al cunta y baia ma d'amur, y mëna fora en duc odur.

Scioldi ia, scioldi ca

Scioldi ia, scioldi ca, degügn nen n'à mefo mai assà,
y plü scioldi che t'as, massa püch che tò as,
y plü che te n'òs avëi, avëi te naz!
Önn da scioldi mëss pa podëi cialfé döt, fortüna y plajëi,
scioldi pò pò döt cant cumpré, ligrëza y sanité.
Mo le cör ne se damana mai, tan che döt so amur nen val.

Scioldi ia, scioldi ca, düc ô vire dancierà!
Mo ma adaldërt è bun assà, massa trec te fej jì ciarà.
Deache plü scioldi ch'an à, y plü ch'an comanarà.
Mo le respet romagn pa sön tru, y tò vas ennant spo bel su.
En amur zonza respet, è 'n pü' desco en gran y bel slopët.
Deforaia fëjel na gran partüda, spo teniade punf, al va ciarà.
Sce l'amur toma tal dejonur, enlò mont so sentiment.
Ajache sòa gran empormotüda è gnüda scarzada.

Çiançia dai iagri

Canche le iagher t'enviëia a çiacia sò y fora,
ne sté a ester spaia, va empara, ne sté a te trà sot fora!
Canche le iagher è por te daidé te pitenn la man,
por passé ia chel rü tan gran, dàila ma, la man!
Canche le iagher te dà spo en goto de vin
no di de no, le vin fej ligherzin.
Canche le iagher vën ca spo con sòa gran boçia,
ocio mët averda olache al t'la toçia.

Da tan de tomps

Da tan de tomps degüna pêsc, can passa pa endô Dio da nûsc versc, sunse mo gnüs desmoncês? Tralascês è nûsc ciampoprês, vardês dé y net è nûsc confins, nûsc cörs chërda nûsc ijins. Dolur tles cíases bombardades y fraçiadades, lagrimas rogor y fej en rü, se mosciöda con sanch empornü.

Tan dío sta le monn a ciaré pro, les televijiuns è pö entres atlò, tol sö, comentèia, taia pro. Mo la gran politica scuta, oh Israel, te sàl ciámó bel, oh mio Israel?

I mituns à emparé da s'endormedi, danter les bombes de ciüté, sot i fliegri plü sni. Orédla mutilada n'ò nia aldi, oh püra porsona, olà oste pa ji? Da s'an sciampé n'èl pa plü tan sauri.

Gnanca „a s'odëi“ n'ài podü i di, a mia fomena en chël dé d'auri, döt è gnü y è jü tan debota, y ëra n'à nia plü dé ota. I m'à coghelé jö por pieté, à engrifé con mies mans mio cé, i à spo orü i damané: „Olà este pa, lahve, poste tö mo daidé? Prëitambel dëidemo!“ Al ea belo scür y iu dlacé adöm, al ea passé en soldá con na löm, al m'à dit 'töa Sarah è altró, Sarah è gnüda salvada, ara è dalunc da me sö a ci'. Oh püre ël, oh Israel!

Mia tera, dala jont gnüda marturjada, è dala storia desfortünada. Tö mostres töa armada. Orédla mutilada n'ò nia aldi, oh püra porsona, olà oste pa ji? Da s'an sciampé n'èl pa plü tan sauri.

Chë crusc

La crusc che te vëghes va sën danfora, a chë crusc che te i cíares, cíari dagnora. En iade te dära ma n pü' de confort, en iade te alisirá'ra le tort, en iade te dijera “palsa ma n pü’”, mo en iade te mostraràra en tru plü sogü. Prëia la crusc!

Nó te temëi

No te temëi da chël lu... iadô chë masc'ra sunsi bën ma iu!

Iadô chë masc'ra sunsi bën ma iu, cösc jüch cösc anse ma iu y tö nu.

No te temëi da chël lu, iadô chë masc'ra sunsi bën ma iu.

Nosc jüch è en sëgn che t'es inzai, dalunc o dlungia dër damprò.

Dalunc, damprò, dagnora pa te sarai... anfat sce stères o temporai.

Anfat sce stères o temporai, pro te sarai, chilò o enzai.

Dalunc, damprò, i sará 'tres pro te... porchël ne desste mai bazilé!

Demez va ma le rio y bor' lu... mo nia la masc'ra che i à iu!

I sará dlungia te bën dagnora, por te mio cör bat vigne ora.

I piun le jore

I piun le jore, en iade alalt, y spo albas, desco en te' gran variò da sas. Sö alalt a ci tö ma plü somiaras, y da avëi festidi lasciaras'. Da cassò les porsones è ma plü de te' cargares.

Söl' iade dla gran liberté sará i soms a nes acompagné. Ma plü chël tant de coraje adorunse por sbatoré dassënn. Söl' iade dla gran liberté sará i soms a nes

acompañé. Piun pò ma sèn le jore, por ch'al se sais bèn dèr bel!

Ahimè, da s'alzè y joré pòn tomé jò, y se fà mé, dèr trep mé. Nos sun porsones y nia fates por joré, nos àn pìsc por ia por tera sté. Iu mini: les aries è dai vicì, y nùsc soms n' à nia àres.

Tan costa còsta liberté? Da can encà vàlera pa tan trep? Nos l'ùn cìna sèn albüda, debann albüda, sèn pòra pordüda. Tan costa còsta liberté? Da can encà vàlera pa tan tröp? Nos l'ùn cìna sèn albüda, debann albüda, sèn pòra pordüda.

Mia liberté s'an è demez, al è vèi, y còsc bèn belo da en bel pez. Ió arati che mia jont m'l'ài tuta, y che ara m'l'ài spo desdrüta. Mia liberté n'è nia plü tlo, ma plü dalunc altró.

La moncignosa

Le cör è desco na flu de na moncignosa, co à debojügn dal frèit y dal ont por cioscé, mo mèss se paré dla nèi y dal gunfedamont, por ne messèi nia massa adora mori. Le cör è na moncignosa, nasciüda por flori y nia por mori.

En dé è spo la moncignosa tal plü bel flori. I dis morji dl'aisciöda la fej sté sauri, ara vèn lesiera y desmoncía le prigo dal ont, tan bel è còsc amur, còsc sentiment. Ara se lascia nainé zonza s'anadé, de net mèss'ra d'lacé.

Al lea en dé nō

Al lea endō en dé nō söle monn, en dé nō endeblesc la scürité. Y les ombries dai ponsiers, en dé nō nes vèn scinché, zonza che i messunse damané, nosc iade pò ji ennant, i podun endō odèi le tru.

Söl' iade contra i rais de sorèdl, tres la net co ascüra l'edl, les mans co corfa do 'n aiüt, desco en te' picio müt.

Alza l'edl y rengrazia Dio, por chisc nùsc gran momoné, creï tla dé y tla belté, che te poi entres speré te to fre y te tōa só y tal Creatur.

L' sōus dèr frèit sōn nosta frunt, al vèn sèn assié sö dal ont de munt. I podun odèi döt tan bel nèt, dalunc dal slet nos sté podun. Nosc ponsier à orü gni lesier, al è desch'al foss gnü sarené, le pèis ch'i sontin ensèra è caré.

Incé nosc bēnester à cater mürs, degügn ne vèga ete lèite, daete èl datrai na gran crusc, döt blanch y fosch, degügn corusc. Sce iu fossi plü da stont, magari fòssi plü encontont, dessogü aprijassi deplü vigne bel momont.

Iu jarà tal' Africa a dé na man, i arati da podèi emparé cotan, da chi che n' à nia ôi ji a pié ia, por podèi roé en dé sōn mia via, atlö ne ciai pa nia, nia chël tan de sciompl, chël sonzier, chël picio, tan lesier.

Vignōnn à söa vita y so monn, c'oste pa tan sciampé entoronn, ala fin ôste ma en pü' d'amur, na man de dignité y felizité, madèr nia vire iniustizies, o nen paié dai preiudizies, y no i fà mé ai atri, y i atri a te.

